

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 42. An teneamur proximum diligere actu interno & formali.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42634

»alteri optamus bonum nondum possessum
 »cum beneficentia, magis diligendi sunt ii, qui
 »nobis sunt conjunctiores, quoad ea bona, quæ
 »sunt debita tali conjunctioni, & in quibus hæc
 »fundatur. *Unde resolves:*

» I. In bonis pertinentibus ad naturam & vi-
 »tam corporalem conservandam, succurren-
 »dum est (extra necessitatem extremam) Pri-
 »mò omnium, uxori; quia est una caro cum vi-
 »ro. 2. Filiis. 3. Parentibus, & quidem Patri præ-
 »matre. 4. Fratribus, fororibus, deinde propin-
 »quis, domesticis, & familiaribus. Dixi, *extra ex-*
 »*tremam necessitatem*, quia in hac parentes, eò
 »quòd vitam dederint, præferendi sunt etiam
 »uxori, & liberis. *Laym. ib. num. 5. & 6.*

» II. In rebus pertinentibus ad civilem com-
 »municationem, præferendi sunt concives; in
 »bellicis, commilitones; in spiritualibus, spiritua-
 »les filii, patres, fratres. *Bannes* tamen probabi-
 »liter docet, parentes carnales, etiam in spiritua-
 »libus, aliis omnibus præferendos, quia con-
 »junctio carnalis est fundamentum aliarum con-
 »junctio-*rum. v. Lay. l. c.*

A D D E N D A.

169 Q. 42. *An teneamur proximum diligere actu in-*
terno & formali. R2. Tenemur, uti patebit ex seqq:

§. 1. *Sequentes propositiones damnatæ sunt*
ab Innoc. XI. 10. Non tenemur proximum diligere a-
ctu interno & formali. 11. Præcepto proximum dili-
gendi satisfacere possumus per solos actus externos. Ita-
que certum est, nos non satisfacere præcepto di-
ligendi proximum, si ei externè demus signa di-
lectionis, si eum juvemus, ei succurramus exteri-

us,

us, quando est in necessitate, sed præterea requiritur, ut hoc facientes habeamus actum internum, quo bene velimus proximo, sicuti enim tenemur nos internè diligere & nobis bene velle, ita etiam tenemur diligere proximum, cum præceptum *Luc. 10.* dicat, *diliges proximum sicut te ipsum.*

§. 2. Datur obligatio per se & ratione præcepti Charitatis ad diligendum proximum actu interno & formali, nullum omnino excludendo, sed in universali omnes complectendo, etiam inimicos, ita omnes cum *S. Thoma 2. 2. q. 25. a. 8. in O.* Ratio est, quia præceptum Charitatis absolute dicit, *diliges proximum*, vox autem illa, *proximus*, complectitur omnes ejusdem nobiscum beatitudinis capaces, etiam inimicos. Quando nam verò & quàm sæpe repeti debeat illa dilectio proximi, de illo nihil est declaratum vel expressum, sed cum *1. Petri 4* dicatur, *mutuam in vobismet ipsis charitatem continuam habentes*, videtur colligi, quòd frequenter eliciendus sit ille actus, aut quòd saltem in illo semel elicitio sit virtualiter permanendum.

§. 3. Non est per se obligatio, ut diligantur singuli in individuo proximi, nam de hoc nullum exstat præceptum, & re ipsa est impossibile; nihilominus requiritur in nobis præparatio animi, ut parati simus singulos, etiam inimicos, diligere, si occasio vel necessitas postulet, *S. Thom. supra.*

§. 4. Si odium hujus numero proximi vel discordia aliter dimitti non possit, quàm si hic numero diligatur actu interno & formali, erit per accidens obligatio ad hunc sic diligendum, cum enim

enim

enim actus internus in his circumstantiis fit unicum medium ad deponendum tale odium, quod quis graviter obligatur deponere, patet esse obligationem adhibendi illud medium, qui enim tenetur ad finem, tenetur ad medium necessarium. Similiter si occurrat obligatio succurrendi necessitati extremæ vel gravi hujus numero proximi, docet *Granado* 2. 2. cont. 3. t. 6. d. 6. n. 2. esse simul obligationem eum diligendi actu interno & formali, quia tum tenetur succurrere proximo, ergo etiam tenetur habere voluntatem succurrendi, hæc autem voluntas succurrendi est amor internus. Extra casus illos docet *Carden.* in 2. crisi. d. 8. n. 31. non esse per se obligationem actu interno & formali diligendi hunc vel illum in individuo proximum.

173 §. 5. Optimè satisfiunt præcepto Charitatis erga proximum, si hic diligatur propter Deum, v. g. quia Deus summè bonus vult, quia Deo infinitè bono sic placet; tum enim manet Charitas proximi, & quidem perfectior, *Carden.* n. 40.

174 Q. 43. An Pastor cum quocunque damno suo teneatur subvenire subdito in gravi necessitate spirituali constituto. R. Nomine Pastoris veniunt Episcopi, Parochi & alii ex officio curam animarum habentes, de quibus omnibus certum est sub mortali teneri succurrere subdito, non tantum in extrema, sed etiam in gravi necessitate spirituali constituto; & ad hoc quidem tenentur cum quantumcunque magno suo detrimento temporali, imò & cum vitæ propriæ damno, ita *S. Thom.* 2. 2. q. 26. a. 5. ad 3. & q. 185. a. 5. *Suar.* q. 1. p. 2. §. Quartò dico. *Granad.* d. 4. n. 4. *Castrop.* d. 1. p. 9. *Con.* d. 25. d. 7. concl. 1. & 3. *Aravio*, *Bann.*